

פרשת וישב

...ועשה לו כתונת פסים / אין במה לקנא!!! (לז, ג)

ועשה לו כתונת פסים(לד' ג').

כאשר עשה יעקב ליוסף את כתונת הפסים קנאו בו אחיו והחלו לרודפו, אבל המדרש אומר במפורש שבמילה "פסים" מרומזות כל צרותיו של יוסף שנמכר לפוטיפר לסוחרים לישמעאלים ולמדינים.

נמצינו למדים שכל החפצא של כתונת הפסים היא היתה טוויה מצרות ויסורים מרים העתידים לבוא על יוסף וא"כ מה מקום יש לקנאה?

אלא מה, אנשים מקנאים ואינם יודעים במה מקנאים רואים ואינם יודעים מה רואים. רואים מכונית מבריקה ולא יודעים שהיא תביא את בעליה היישר אל מותו רח"ל. רואים בית מפואר שנבנה בשיא היוקרה ולא יודעים שדווקא כאן בין אבני השיש הנוצצות יבוא סופו המר של בעל הבית. והמסקנה: לא כדאי לקנא באדם אחר! לעולם לא תדע מה מסתובב בין גלגלי רכבו המפואר ואיזה חוטים נטוו בבגדיו היוקרתיים!

דבר זה אנו מוצאים גם בפרשת החלום של שר האופים והמשקים. ה"משך חכמה" שואל לשם מה מספרת לנו התורה גם את סיפורו של שר האופים הרי הצלתו של יוסף התגלגלה ע"י שר המשקים שחשף בפני פרעה את זהותו של פותר החלומות החכם הנמצא בבית הסוהר ומדוע צריכים אנו לדעת גם את מה שעבר על שר האפים?

מתרץ ה"משך חכמה" בדברי הסבר מופלאים: כל הצלתו של יוסף ע"י שר המשקים לא היתה יכולה להווצר אלמלא סיפורו של שר האופים.

משום שכאשר פתר יוסף את חלומו של שר המשקים עדיין לא היתה בכך ראייה לחכמתו האלוקית. שהרי את חלומו של שר המשקים פתר יוסף לטובה ויכול השר לחשוב שיוסף בעצם לא ידע את הפתרון כלל רק החליט לנחש ולפתור לטובה ולכלל היותר אם יטעה לא יענש. אבל כאשר אמר שר האופים את חלומו ויוסף פתרו לרעה א"כ מוכח שלא מדובר בניחוש אלא בידיעה מבוררת שכן יעלה בגורלו של שר האופים, שאם לא כן כיצד לקח סיכון על עצמו!

ומכאן הבין שר המשקים את גדלותו והזכירו לפני פרעה .

והנה כאשר רצה ה' יתברך לעלות את יוסף לגדולה, סבב את מינויו של שר האופים והתגלגל הדבר שיחטא ויושלך לכלא ויחלום חלום ויציע חלומו לפני יוסף שפתרו לרעה. ואז עמיתו שר המשקים יתפעל מהפתרון ויזכיר את יוסף לפני פרעה.

בא נתאר לעצמינו, מה קרה באותה שעה שנבחר שר האופים לתפקידו? נקל לשער שודאי היו רבים שקנאו בו !!!

אולם כדי להסיר מהם קנאה זו היה צריך ללחוש באזניהם שכל נצחונם של השר החדש לא נועד אלא להפילו ולהביאו לתליה כדי לגרום להצלחתו של יוסף וכבר לא היו מקנאים!!!

פרשת וישב

וככה זה בכל דבר, תמיד חסרה לנו הלחישה שתגלה את אזנינו שאין במה לקבא!!